

Nezebend vskutku nezebe!

Napsal uživatel Jakub Moravec - Blesk
Čtvrtek, 20 Říjen 2005 04:00

Zná to snad každý. Člověk má připravený program a pak se náhle něco změní a ono se nic nekoná. Tentokrát měla změna alespoň pozitivní náboj a já vás tak mohu pozvat prostřednictvím následujících řádků do kavárny Pod Vesuvem, kde mě ve čtvrtek 13.10. rozehrála pražská skupina [Nezebend](#) . Tak tedy vstupme.

Bylo něco málo po osmé a z nástrojů, komb a reprobeden vstoupily do prostoru tóny Nezebendu (Radek Bezděka - kytary, zpěv; Věra "Breberka" Lemberková - zpěv, perkuse; Ondra Militký - kytara, zpěv; Petr Noha - baskytara; Jirka "Čmelda" Šilhan - housle). Několik prvních písní bylo inspirováno mořem (*Plavba, Lodník*), přičemž nade všemi čněla *Bouře*. Tento tradiční "

I'm ready fot the Storm

" (mnohým posluchačům známý v několika textových verzích z podání Nezmarů, Weekendu a mnoha dalších) se podařilo kapelníkovi Radkovi Bezděkovi dobře otextovat, a tak musím přiznat, že mi běhal mráz po zádech.

*Možná, že nás dělí oceán, ale možná jen pár kroků,
musím se vyhnout mělčinám i zrádným útesům,
až se ta bouře utiší, každý najdeme cestu svou,
smaragdy snad dlážděnou, druhou žalem kalenou*

Po tomto krátkém úvodu přišel čas na inzerovaného hosta z Plzně. K mikrofonu se posadil sympatický človíček, kterému všichni říkali **Pif**, a tak u tohoto oslovení zůstanu i já. Tento bard s kytarou předvedl několik autorských věcí, ve kterých bylo možné zaznamenat precizní práci s češtinou. Ta se ostatně ukázala důležitou i ve chvíli, kdy Pif přešel k parodiím. První věnoval Honzovi Nedvědovi, jehož písně měl později na "mušce" vícekrát, a v některých okamžicích se v ní hodně blížil Ebenově *Trampeké*. Ušetření nezůstali ani jiní klasici - Beatles. V závěru jeho vystoupení jsme se dočkali opět písničkáře, který ví, co chce říct a hlavně ví jak - přirozeně.

V druhé části večera, kdy se vrátil opět Nezebend dokončit své načaté dílo, se střídali přetextované zahraniční skladby (*Horem dolem pádem* - The Weight) s písněmi zcela autorskými (*Architekti hradů, Úprk slonů* ...).

Velkým oživením už dost zajímavých a mnohdy netradičních aranží byl saxofon (jako host na něj hrál Martin Penič). V této druhé půli mě, kromě jiných, velice zaujala píseň *Sedm*

Nezebend vskutku nezebe!

Napsal uživatel Jakub Moravec - Blesk
Čtvrtek, 20 Říjen 2005 04:00

. Nejen proto, že se zde jako zpěvák představil i druhý kytarista, ale hlavně svými melodickými a rytmickými změnami. Nezebend vůbec dobře pracuje s rytмикou a překvapením, protože jeho písně bloudí v rozsáhlých vodách hudebních žánrů a nekotví jen v jednom stylovém přístavu. Oni sice tvrdí, že hrají AUF - akustický umírněný folk-rock. Já si ale myslím, že ta umírněnost pomalu mizí a folk-rock střídá vlastní osobitý styl.

Pokud vědí, kam míří, a pokud neztratí cestu, věřím, že o Nezebendu ještě uslyšíme. Já už se na tu chvíli těším dnes.